

1569. 11/12 35: 1. Beh. af F. t. L. om ekstraordinært Statstilskud til Kommunerne m. v. 1570

[Edvard Sørensen.]

stillede Kommuner. Jeg erkender, at det er et meget vanskeligt Problem. Paa den ene Side har vi en Række Kommuner Landet over, som bevisligt uden egen Skyld er kommet i Vanskeligheder paa Grund af særlige Forhold paa den paagældende Egn, paa Grund af maaske, at der ligger en Industrivirksomhed i en saadan Kommune, en Industrivirksomhed, der har været standset en Overgang, men som nu maaske er kommet i Gang igen, og der kan være andre særlige Forhold, der spiller ind, som man i Kommunen er ganske uden Herredømme over. Men paa den anden Side kan man heller ikke bestride, at der er en Række Kommuner, som man ikke tør fritage for selv at have en vis Del af Skylden for, at de er kommet ud i store Vanskeligheder, og hvis man fortsætter paa den Maade, det nu er sket igennem en Aarrække, at des større Vanskeligheder man i en Kommune arbejder sig ud i, des større Tilskud er man sikker paa at faa fra Staten, er det klart, at det vil virke saadan, at man i Kommunerne tvinges bort fra en forsvarlig Økonomi, tvinges af Nabokommuner, der faar det store Tilskud, til at gaa ind i en lige-saa letsindig Finanspolitik som disse Kommuners.

Jeg tror, det bliver nødvendigt, at vi tager hele dette Problem op til en meget nøje Undersøgelse i Udvalget, og Resultatet af denne Undersøgelse bør efter min Mening blive, at de Kommuner, der uden egen Skyld er kommet i Vanskeligheder, skal falde ind under Loven, men at man samtidig skal søge at finde de Kommuner frem, hvor der er andre Aarsager, og de skal ikke have Tilskud, men i Stedet for have Laan, som skal tilbagebetales og forrentes. Og disse Laan skulde ikke gives paa en særlig Lov, men gennem Finansudvalget, saaledes at Ministeriet og Finansudvalget altid har Haand i Hanke med Forholdene i disse Kommuner. Hvis man ikke foretager en Sondring paa dette Omraade, er det min sikre Overbevisning, at man vil undergrave den sunde Økonomi ude i Kommunerne, en Økonomi, som jo enhver maa være interesseret i er til Stede.

§ 4 angaar Dækningsreglerne. Merindkomstskatten, som nævnes her, har mit Parti jo Gang paa Gang peget paa, og vi

er villige til at gaa ind i Overvejelser for at finde en Form, hvorefter denne Merindkomstskat kan gennemføres, saaledes at den rammer de Mennesker, der i Læ af Statsforanstaltninger gennem disse Aar tjener store Summer. Det havde været rimeligt, om vi samtidig med det foreliggende Lovforslag kunde have haft et udformet Forslag herom, men jeg erkender den Motivering, den højtærede Indenrigsminister gav for ikke samtidig at fremsætte et saadant Lovforslag. Ministeren siger i sin Fremsættelsestale, at naar dette Lovforslag fremsættes, før Finansministeren fremsætter Dækningsforslaget, er det, fordi Ministeren ønsker at give os god Tid i Udvalget til at overveje Lovforslaget og derunder selvfølgelig ogsaa Fordelingsreglerne. Jeg vil henstille, at vi faar Lovforslaget henvist til et Udvalg, og jeg kan sige med det samme, at vi fra mit Partis Side i dette Udvalg ønsker adskillige Oplysninger til Belysning af Forslagets Fordelingsregler. Vi ønsker ogsaa at se Skattebrøken for indeværende Aar, som formentlig allerede ligger udregnet i Ministeriet, og vi ønsker Oplysninger om de vanskeligt stillede Kommuners Forhold.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Indenrigsminister mit Partis Tilslutning til en saglig Drøftelse af Lovforslaget.

Carlsen-Skiødt: Da det Lovforslag, vi i Øjeblikket drøfter, i det væsentlige er ligelydende med et Lovforslag, som blev fremsat her i Tinget den 3. Maj i Aar, og som jeg ogsaa havde den Ære at være Det konservative Folkepartis Ordfører for, kunde jeg i det væsentlige henvise til mine Udtalelser ved dets første Behandling, men der er dog et Par enkelte Ting, jeg gerne her vil sige. Mit Parti kan meget vel tiltræde det Princip, at der gives Forhold, som gør det rigtigt, at Staten yder Tilskud til Kommunerne. Det er jo ikke noget nyt Princip, det har været praktiseret tilbage i Tiderne, og der kan jo ogsaa være trængende Kommuner, særligt vanskeligt stillede Kommuner, som fortjener at faa Støtte fra Staten og derigennem fra de Kommuner, som er mere velstillede. Allerede ved Bedømmelsen af dette sidste kommer vi straks ind i en stor Vanskelighed, idet det jo ikke kan